

інструментів, через що виникають дискусії: у разі помилки у алгоритмі відповідальність за збитки нестиме користувач чи розробник програмного забезпечення. Для усунення цього проблематичного питання Україні слід поступово впроваджувати в своє національне законодавство норми ЄС, у частоті законодавчі акти стосовно штучного інтелекту, де чітко класифіковані всі існуючі системи за рівнем їх ризику [3, с. 14].

Впровадження цифрових податкових технологій та інтелектуального аудиту в Україні є необхідною умовою для зменшення тіньової економіки, підвищення податкової дисципліни та забезпечення стійких бюджетних надходжень у контексті повоєнного відновлення. Для успішної оптимізації процесів рекомендовано застосовувати ШІ для автоматизованого моніторингу податкового законодавства, адаптувати технології до специфіки українського бізнесу та інтегрувати їх із популярними бухгалтерськими програмами, такими як «MASTER: Бухгалтерія», «Вправно» чи «Dilovod».

Список використаних джерел

1. Костенко Ю. О., Лайчук С. М., Косташ Т. В. Використання штучного інтелекту для оптимізації процесів обліку та звітності в українських компаніях. Актуальні питання економічних наук. 2025. № 8. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14950287>
2. Янковська К. Цифрова трансформація обліку та аудиту на основі сучасних інформаційних систем. Економіка АПК. 2025. Вип. 32. С. 50-54. DOI: <https://doi.org/10.31734/economics2025.32.050>
3. Панасюк В., Кулик Р. Інтеграція штучного інтелекту у систему аудиту України: національні особливості та європейський вектор. Економічний аналіз. 2025. Т. 35, № 3. С. 11-22. DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2025.03.011>

Євенко Г. В.,
здобувачка вищої освіти другого (магістерського) рівня освіти,
спеціальність 281 Публічне управління та адміністрування,
Науковий керівник: Славкова О. П., д.е.н., доцент,
Сумський національний аграрний університет,
м. Суми

ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ СЕРВІСІВ У СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД: НАПРЯМИ, ПЕРЕВАГИ ТА ВИКЛИКИ

Цифровізація системи охорони здоров'я на рівні територіальних громад є ключовим чинником підвищення ефективності управління, якості медичних послуг та доступності медичної допомоги для населення. Запровадження електронних сервісів дозволяє оптимізувати процеси взаємодії між пацієнтами, медичними закладами та місцевими органами влади, забезпечуючи оперативний доступ до інформації та прозорість управлінських рішень. Цифровізація системи охорони здоров'я на рівні територіальних громад спрямована на підвищення

доступності та якості медичних послуг через впровадження електронних сервісів і сучасних інформаційних технологій. Вона дозволяє оптимізувати роботу медичних закладів, забезпечити швидкий обмін даними та покращити управлінські рішення. Завдяки цифровим інструментам громади отримують більш ефективну, прозору та пацієнт-орієнтовану систему охорони здоров'я.

Провівши дослідження щодо нормативно-правового забезпечення впровадження електронних систем охорони здоров'я в контексті змін у медичній галузі Н. Васюк, М. та Г. Кузюк [1] назвали основні виклики цифровізації системи охорони здоров'я як інструменту підвищення прозорості в процесах охорони здоров'я. Серед найважливіших є: низька ефективність системи охорони здоров'я; великий обсяг медичних записів та недостатня інформація про стан здоров'я пацієнта; обмежений доступ до медичних послуг; непрозорість системи охорони здоров'я, ненадійні дані та корупція; недостатньо розвинена національна медична ІТ-інфраструктура, зокрема, кадровий потенціал та рівень цифрової компетентності медичних працівників, а також стан комп'ютеризації закладів охорони здоров'я.

Р. В. Дьомін [2] аналізує впровадження електронної охорони здоров'я в Україні під час воєнного стану та визначає потенційні проблемні зони та пропонує кілька пропозицій з цього питання, спираючись на зарубіжний досвід. О. Матвеєва [3] дослідила тенденції розвитку охорони здоров'я в Дніпропетровській області. На основі статистичних даних регіону нею було розроблено стратегії розвитку сектору охорони здоров'я: побудова брендів людського «здоров'я» та активізація соціальних рухів за здоровий спосіб життя. Посилення інтеграції науки, технологій та техніки в діяльність медичної галузі; врахування всіх проблем людей, статі, віку та соціально-економічних потреб суспільства, належним чином визначено медичну реформу.

Серед ключових напрямів цифрової трансформації варто виділити розвиток електронних записів до лікаря, електронних медичних карток, систем телемедицини, електронних реєстрів та мобільних застосунків для комунікації з пацієнтами.

Важливою складовою є інтеграція локальних інформаційних систем із національною електронною системою охорони здоров'я (eHealth), що забезпечує безперервність медичних даних і підвищує якість клінічних рішень. Цифрові сервіси значно пришвидшують документообіг, скорочують адміністративні витрати та підвищують рівень контролю за наданням послуг у громаді. Водночас такі інновації сприяють формуванню пацієнт-орієнтованого підходу, коли жителі мають змогу у зручний спосіб отримувати послуги, відстежувати власний стан здоров'я та взаємодіяти з медичними закладами.

Разом із цим впровадження цифрових технологій супроводжується низкою викликів. Найбільш значущими є недостатня цифрова інфраструктура у окремих громадах, обмежені фінансові ресурси, низький рівень цифрових компетентностей медичних працівників, а також ризики, пов'язані з кібербезпекою та захистом персональних даних.

Виклики цифровізації системи охорони здоров'я в контексті кібербезпеки пов'язані з підвищеною вразливістю медичних інформаційних систем до

кібератак та несанкціонованого доступу. Збирання та зберігання великих обсягів персональних медичних даних створює ризики їх витоку або маніпуляції. Недостатній рівень цифрової грамотності персоналу та слабкі технічні засоби захисту підсилюють потенційні загрози. Тому забезпечення кібербезпеки стає критично важливою умовою успішної та безпечної цифрової трансформації системи охорони здоров'я.

Успішне вирішення цих проблем потребує комплексного підходу з боку органів місцевого самоврядування: інвестицій у цифрову інфраструктуру, організацію систематичного навчання персоналу, впровадження стандартів безпеки та залучення громади до формування цифрової політики.

Науковці Квітка С. та Шебанов В. вважають, що цифровізація медичної галузі в Україні вимагає комплексного, інтегрованого підходу з урахуванням місцевих обставин, ресурсних можливостей та конкретних потреб населення. Концептуальна модель повинна базуватися на принципах системності, участі та сталого розвитку. Ключовими факторами успіху є політична підтримка на всіх рівнях влади, належне фінансування, розвиток цифрової інфраструктури, підготовка кваліфікованого персоналу та участь громадськості в плануванні та впровадженні. Впровадження такого інтегрованого підходу дозволить подолати цифровий розрив між міськими та сільськими районами, підвищити доступність та якість медичних послуг, оптимізувати ресурси та закласти основу для подальшого розвитку цифрової економіки в регіонах [4].

Цифрові сервіси в охороні здоров'я забезпечують оперативний доступ пацієнтів до медичних послуг, спрощуючи запис на прийом, отримання консультацій та перегляд медичних даних. Вони підвищують ефективність роботи медичних установ завдяки автоматизації процесів, зменшенню адміністративних витрат і покращенню обміну інформацією. Використання електронних систем сприяє прозорості, підвищує якість клінічних рішень і забезпечує більш зручну взаємодію між пацієнтами та медичними працівниками. У результаті громади отримують більш доступну, сучасну та пацієнт-орієнтовану систему охорони здоров'я.

Вони здатні суттєво підвищити ефективність функціонування медичних установ і сприяти зміцненню здоров'я населення громади. Проте для сталого розвитку цифрової трансформації необхідні стратегічне планування, міжвідомча координація та постійна оцінка результативності впроваджених рішень. Комбінація технологічних інновацій та ефективного місцевого управління створює фундамент для формування сучасної, прозорої та доступної системи охорони здоров'я на рівні територіальної громади.

Список використаних джерел

1. Васюк Н. О., Кузюк М. Г. Запровадження електронної системи охорони здоров'я (e-health) як важливий напрям трансформації медичної галузі. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2022. № 1. URL: <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2022.1.37>.
2. Дьомін, Р. В. Впровадження електронної системи охорони здоров'я в Україні: шляхи удосконалення організаційного та адміністративно-правового

забезпечення на основі зарубіжного досвіду. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. №1. С. 274-277.

3. Матвеева, О. Аналіз тенденцій розвитку галузі охорони здоров'я Дніпропетровської області України. *Аспекти публічного управління*. 2019. № 7(8). С. 76-85.

4. Квітка С., Шебанов В. Цифровізація системи охорони здоров'я в сільських територіальних громадах України: інтегрований підхід. *Аспекти публічного управління*. 2025. №13(2). С. 75-84.

Ємельянов С. І.,

PhD, старший викладач кафедри економічної кібернетики,
комп'ютерних наук та інформаційних технологій
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ERP-СИСТЕМ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ СУБ'ЄКТАМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ

У контексті глобальної цифровізації та необхідності зміцнення продовольчої безпеки, ефективність функціонування суб'єктів господарювання безпосередньо залежить від якості та оперативності управлінських рішень [1]. Традиційні методи управління, що базуються на фрагментарному використанні інформаційних ресурсів, часто не відповідають сучасним вимогам динамічного ринку. Впровадження систем планування ресурсів підприємства (Enterprise Resource Planning – ERP) виступає стратегічним інструментом інтеграції бізнес-процесів, що забезпечує сталий розвиток як окремих підприємств, так і територіальних громад у цілому.

Метою дослідження є аналіз перспектив та обґрунтування доцільності інтеграції ERP-систем у діяльність сучасних підприємств для оптимізації економічних процесів та підвищення їхньої конкурентоспроможності.

ERP-система являє собою комплексне програмне рішення, архітектура якого дозволяє об'єднати фінансовий, кадровий, виробничий та логістичний облік у єдиній реляційній базі даних [2]. Основними перспективами впровадження таких рішень для суб'єктів господарювання є:

– Інтеграція всіх підрозділів у загальну мережу дозволяє здійснювати моніторинг операцій у режимі реального часу, мінімізуючи ризики дублювання або втрати критично важливих даних.

– ERP-системи надають інструменти для точного прогнозування потреб у сировині та матеріалах, що є ключовим фактором для забезпечення виробничої складової продовольчої безпеки.

– Використання стандартизованих цифрових шаблонів прискорює процес підготовки управлінської та фінансової звітності, підвищуючи прозорість діяльності суб'єкта перед органами державної влади та місцевого самоврядування.